

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoPr/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218205047
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7218205047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, v spore žalobcu Y. M., W. XX.XX.XXXX, L. Č..XXX, I. L. W. U., zastúpený Advokátskou kanceláriou Mgr. Karol Ševce, Prešov, Hlavná 29, IČO: 37 941 721, proti žalovanému HZ Metal s.r.o., Krompachy, Stará Maša 63, IČO: 36 600 423, zastúpený JUDr. Mariánom Rušinom, PhD., Košice, Letná 47, IČO: 423 29 230, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 41Cpr/24/2018-126 z 27.2.2019 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením.
Žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalobu zamietal a II. žalovanému proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % . O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 29.5.2018 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, ako sa k žalobe vyjadril žalovaný v podaní z 23.7.2018, kde žiadal žalobu zamietnuť, že 11.9.2018 žalobca doručil repliku a po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a výsluchom žalobcu, konateľa a výsluchom svedkov uzavrel, že medzi stranami sporu nie je sporné, že žalobca pracoval u žalovaného na základe Pracovnej zmluvy z 30.3.2007, s účinnosťou od 1.4.2007, ako robotník a v priebehu druhého polroka roku 2017 bez zmeny pracovnej zmluvy pracoval aj ako nočný strážnik. Medzi stranami sporu taktiež nie je sporné, že žalobca po čerpaní mesačnej dovolenky a ukončení práceneschopnosti 19.3.2018 doniesol do kancelárie žalovaného potvrdenie o ukončení práceneschopnosti, opustil pracovisko, a od 20.3.2018 - 28.3.2018 sa na pracovisko vôbec nedostavil. Z listiny označenej ako „Okamžité skončenie pracovného pomeru“ z 28.3.2018 mal preukázané, že žalovaný ukončil so žalobcom okamžité pracovný pomer, že dôvodom je skutočnosť, že 19.3.2018 sa žalobca dostavil na pracovisko, t.j. do sídla zamestnávateľa obchodnej spoločnosti „ZH metal s.r.o.“, Stará Maša 63, 053 42 Krompachy, avšak bezdôvodne z pracoviska odišiel, pričom v dňoch 20.3.2018 - 28.3.2018 sa na pracovisko vôbec nedostavil, pričom vôbec neodpovedal na telefonáty konateľa zamestnávateľa T. Q.. Podľa zamestnávateľa bezdôvodné opustenie pracoviska 19.3.2018 a neospravedlnená neprítomnosť na pracovisku v dňoch 20.3.2018 - 28.3.2018 je závažným porušením pracovnej disciplíny podľa § 68 ods.1 písm. b) ZP. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalobcovi doručené 2.4.2018, že žalobca žiadal žalovaného doporučeným listom z 28.3.2018 o pridelovanie práce konštatujúc, že zamestnávateľ je povinný pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, a že žalobca 3.4.2018 oznámil žalovanému, že nesúhlasí s okamžitým skončením pracovného pomeru, ktoré mu bolo doručené 2.4.2018 z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Ďalej súd citoval čl. 5, § 81 písm. a), b), § 47 ods.1 písm. b), § 68 ods.1, § 70, § 74, § 77 Zákonníka práce a uviedol, že pre posúdenie stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny a teda

aj pre jeho právnu kvalifikáciu ako porušenie pracovnej disciplíny závažné alebo menej závažné, treba vziať do úvahy všetky významné okolnosti a to najmä funkciu, ktorú zamestnanec zastával, doterajší postoj zamestnanca pri plnení pracovných úloh, čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, stav dodržiavania pracovnej disciplíny u zamestnávateľa, mieru zavinenia zamestnanca a dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa (napr. NS SR sp.zn. 3Cdo 63/2003, sp.zn. 2Cdo 194/2004). O neospravedlnenú absenciu zamestnanca ide vtedy, ak zamestnanec v dohodnutom pracovnom čase neplní svoje pracovné povinnosti vyplývajúce z pracovného pomeru z dôvodu neprítomnosti na dohodnutom pracovisku, a ak neprítomnosť nie je spôsobená jeho preukázanou pracovnou neschopnosťou, čerpaním dovolenky v súlade so Zákonníkom práce, udelením neplateného pracovného voľna alebo zákonnou prekážkou v práci. Neospravedlnená absencia zamestnanca v práci môže byť pre zamestnávateľa dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru pre porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom podľa § 68 ods.1 písm. b) ZP. Skutočnosti, ktoré sú podstatou tohto výpovedného dôvodu, zvyčajne nenastávajú v dôsledku jednorazového, ale opakovaného konania zamestnanca niekedy v kratšom, inokedy v dlhšom období (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.4.2010 sp.zn. 5Cdo 95/2009). Je nepochybné, že skončenie pracovného pomeru zamestnancovi zo strany zamestnávateľa, je vážnym zásahom do pracovnoprávneho vzťahu a krajným riešením, ktoré musí byť zamestnávateľom odôvodnené a nevyhnutné. Keďže predmetom tohto sporu je individuálny pracovnoprávny spor so slabšou stratou, v predmetnej veci súd vykonal dokazovanie, prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo, vyhodnotil dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že žalobe žalobcu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru nemožno vyhovieť. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že v prejednávanej veci okamžité skončenie pracovného pomeru má všetky zákonom predpísané formálne náležitosti, má predpísanú písomnú formu, bolo žalobcovi riadne doručené. Keďže u žalovaného nepôsobí odborová organizácia, odbory ani zástupcovia zamestnancov okamžité skončenie pracovného pomeru u žalobcu neprejednávali. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, vyhodnotil, že žalobca porušil závažným (hrubým) spôsobom pracovnú disciplínu. Žalobca svojim konaním počnúc 19.3.2018 nepochybne porušil základné povinnosti zamestnanca vyplývajúce z § 81 písm. a), b) Zákonníka práce, podľa ktorých zamestnanec je povinný zodpovedne a riadne plniť pokyny nadriadených v súlade s právnymi predpismi, byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času. Judikatúra považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny neospravedlnenú účasť zamestnanca na pracovisku. Podľa Najvyššieho súdu SR povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcim z pracovného pomeru (§ 47 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce) a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi (najmä § 81, § 82 Zákonníka práce), pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynom (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo 1033/2015). Ako z vykonaného dokazovania vyplynulo (a nie je to sporné ani medzi stranami sporu), žalobca 19.3.2018 bez akéhokoľvek ospravedlnenia bezdôvodne opustil pracovisko a na pracovisku sa už počas pracovnej doby 19.3.2018 nenachádzal (a teda v dohodnutom pracovnom čase neplnil svoje pracovné povinnosti vyplývajúce mu z pracovného pomeru z dôvodu neprítomnosti na pracovisku. Taktiež v dňoch od 20.3.2018 - 28.3.2018 sa žalobca bez ospravedlnenia a uvedenia dôvodu na svoje pracovisko vôbec nedostavil (a teda znovu v dohodnutom pracovnom čase neplnil svoje pracovné povinnosti vyplývajúce mu z pracovného pomeru z dôvodu neprítomnosti na pracovisku), za čo mu žalovaný vykázal za uvedené dni neospravedlnenú absenciu v práci. V zhode s názorom „žalobcu“ neospravedlnenú absenciu v práci 19.3.2018 a od 20.3.2018 - 28.3.2018 vyhodnotil ako porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, ktoré bolo dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods.1 písm. b) Zákonníka práce a žalobu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného zamietol. Keďže súd o základe nároku (t.j. neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru) rozhodol tak, že žalobu zamietol, požadovanými mzdovými nárokmi žalobcu vyplývajúcimi z neplatného skončenia pracovného pomeru, sa súd z dôvodu hospodárnosti konania ďalej nezaoberal. Záverom považoval za potrebné doplniť, že z účastníckej výpovede žalobcu nepochybne vyplynulo, že medzi žalobcom a žalovaným vznikli rozpory z dôvodu údajného nevyplatenia miezd, príplatkov za prácu vo sviatok, nadčas, stravného a v poslednom rade i z dôvodu podania podnetu na žalovaného Inšpekciu práce. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol zrejme nespokojný so spôsobom svojho ohodnotenia, preto chcel od žalovaného odísť, čo vyplýva aj z vyjadrenia svedkov, že „žalobca raz chcel odísť, raz chcel zostať...“ Na pojednávaní žalobca ako dôvod podania žaloby o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru uvádzal nevyplatenie miezd žalovaným. Otázkou vyplatenia (nevyplatenia) mzdových nárokov sa súd v prejednávanej veci nezaoberal a to z dôvodu, že nevyplatenie mzdových nárokov nemá žiaden súvis s okamžitým skončením pracovného pomeru žalobcu zo strany žalovaného z dôvodu závažného

porušenia pracovnej disciplíny, ktoré je predmetom tohto konania. Taktiež súd nevykonával žalobcom navrhnutý dôkaz „predložiť príchody a odchody nočných strážnikov za obdobie od augusta 2017 do marca 2018“, nakoľko tento dôkaz nepovažoval za potrebný (nie je sporné, že žalovaný vykonával aj prácu nočného strážnika bez zmeny pracovnej zmluvy) a tento dôkaz taktiež nesúvisí s predmetom tohto konania, ktorým je okamžité skončenie pracovného pomeru z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods.1 v spojení s § 255 ods.1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko bol v konaní v celom rozsahu úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). 3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca (č. I. 158-160) z dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP. Úvodom poukázal, že správne označenie žalovaného podľa obchodného registra čo do obchodného mena má byť "HZ Metal s.r.o." a nie iba HZ Metal s.r.o., ako je to v záhlaví napadnutého rozsudku. Nesprávne označenia žalovaného jej aj na jeho všetkých vyjadreniach vo veci samej, ako aj splnomocnení na zastupovanie pre právneho zástupcu. „Prvostupňový“ súd zamietol žalobu z dôvodu, že porušil závažným spôsobom pracovnú disciplínu a to pre jeho absenciu v práci 19.3.2018 a 20.3.2018 - 28.3.2018. Teda v dohodnutom pracovnom čase si neplnil pracovné povinnosti vyplývajúce mu z pracovného pomeru z dôvodu neprítomnosti na pracovisku. Napadnutý rozsudok pokladá za nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť. V čase neprideľovania mu práce pracoval ako nočný strážnik podľa ústnej dohody so zamestnávateľom a to, že zamestnávateľ - žalovaný nevypracoval písomný dodatok k pracovnej zmluve nemôže byť vyhodnotený v jeho neprospech, keď žalovaný ako zamestnávateľ si nesplnil svoje povinnosti dané Zákoníkom práce. To, že pracoval ako nočný strážnik je nesporné a vyplýva to aj z vyjadrenia žalovaného z 23.7.2018 v bode 3 na druhej strane je jasne a zreteľne uvedené, že u žalovaného pracoval ako nočný strážnik. Taktiež zo zápisnice OR PZ SNV ČVS:ORP-426/2-VYS-SN-2018 z 13.6.2018 o vypočutí nebohého konateľa žalovaného T. Q. vyplýva (strana 4 tretí odsek zdola), že ako strážnik pracoval dva dni a dva dni mal voľno. Z toho vyplýva, že pracoval na zmeny, ktoré mu určoval neb. T. Q.. Ako nočný strážnik pracoval počas pracovných „dňoch“ od 16:00 hod. do 7:00 hod. a počas víkendov a sviatkov nepretržite. To že, pracoval v uvedenom čase a kedy zmeny mal vykonávať mu určoval nebohý konateľ žalovaného, čo jednoznačne vyplýva z výpovede konateľa Y. A.. Preto je logické, že po doručení potvrdenia o ukončení práceneschopnosti odišiel domov, nakoľko jeho pracovný čas bol ako už uviedol. Čakal na pokyn zamestnávateľa a ak neprichádzal, vyzval ho doporučeným listom z 23.3.2018 (a nie 28.3.2018 ako sa uvádza v odôvodnení rozsudku odseku 8.) S uvedenou skutočnosťou sa súd „prvého stupňa“ vôbec nevysporiadal, preto je odôvodnenie rozsudku nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť. Poznamenal, že svedkyne T. A. E. Y. L. ako vyplýva z ich výpovede ani nevedeli, že pracoval výlučne ako nočný strážnik v rozhodnom období, čo vyplýva jednoznačne z výpovede konateľa žalovaného Y. A., z výsluchu na polícii neb. T. Q. a v konaní to nebolo ani sporné. Uvedené svedkyne, túto rozhodnú skutočnosť ani nevedeli, pričom mali na starosti administratívu žalovaného. Ak pracoval od 16.00 do 7.00 hod. ho nemohli ani v práci stretávať. Rozhodne poprel, že ho neb. T. Q. kontaktoval, aby nastúpil na zmenu a ak by to urobil, nemusel by ho o tom písomne vyzývať a nastúpil by do práce, nakoľko ako vyplýva zo súdneho konania bol bez problémov zamestnanec žalovaného. Výpovede svedkýň T. A., ktorá je manželkou konateľa žalovaného a Y. L. hodnotí ako účelové, ako svedkýň, ktoré sú ekonomicky závislé na žalovanom v regióne s veľkou nezamestnanosťou. Údajne, že mu neb. T. Q. volal, obe svedkyne vedia len sprostredkovane, čiže nevedia potvrdiť pravdivosť tejto skutočnosti. Podľa svedkyne L., mu mal volať neb. Q. a on nemal zdvihnúť telefón, odkiaľ uvedená svedkyňa vie, že nebohý volal práve jemu a ak sa nedovolal znamená, že mu nič neoznámil. Tvrdenie o tom, že mi žalovaný volal sú nepravdivé, ak by ho chcel žalovaný skutočne vyzvať na nástup zmeny a na túto skutočnosť, si zabezpečiť dôkazom, určite by mu poslal SMS, pretože SMS správy si bežne posielali. Ani s uvedenou skutočnosťou sa súd „prvého stupňa“ nevysporiadal, preto pokladá odôvodnenie napadnutého rozsudku za nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Zo zápisnice OR PZ SNV ČVS:ORP-426/2-VYS-SN-2018 z 13.6.2018 je zrejmé, že práve žalovaný chcel s nim skončiť pracovný pomer ku dňu 1.3.2018 (v polovici strany 2.). Nevie sa zbaviť dojmu, že zamestnávateľ to, že mu neprideľoval prácu len využil v jeho neprospech, aby mohol s nim rozviazať pracovný pomer. Čo vyplýva aj z obsahu sms (ktoré sa nachádzajú v súdnom spise), ktoré mu preposlal ráno 19.3.2018, kde oznámil ukončenie maródky a žiadal od neho doplatenie mzdových nárokov. Na čo mu žalovaný odpovedal, aby podpísal skončenie pracovného pomeru a podpísanie skončenia pracovného pomeru podmieňoval vyplatením mu jeho mzdových nárokov a dokonca sa aj vyhrážal, že za neho neodvedie odvody za mesiac marec 2018. Poznamenal, že obsah SMS správ žalovaný ani nepoprel. Ani s uvedenou skutočnosťou sa súd „prvého stupňa“ nevysporiadal, preto pokladá odôvodnenie za nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Trvá na tom, že pracoval od augusta 2017 do

skončenia jeho pracovného pomeru u zamestnávateľa len ako nočný strážnik a ako nočný strážnik sa nikde nezapisoval do dochádzky u zamestnávateľa. Ak by pracoval nielen ako nočný strážnik, musel by sa zapisovať do knihy dochádzky u žalovaného, ako ostatní jeho zamestnanci. Žalovaný takýto dôkaz do spisu nedoložil, takže tvrdenie súdu, že vykonával aj prácu nočného strážnika, z čoho logicky vyplýva, že aj inú prácu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a tvrdenie súdu sa nezakladá na pravde. Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že neodmysliteľnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania - žalobcu na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Potreba náležite odôvodniť rozhodnutie je daná tiež vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný a že rozhodnutie je kontrolovateľné verejnosťou. Trvá na tom, že od augusta 2017 až do momentu okamžitého skončenia pracovného pomeru s ním pracoval ako nočný strážnik, zmeny mu určoval žalovaný ako zamestnávateľ, tie mu v rozhodnom období neurčil, takže neporušil pracovnú disciplínu. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel a priznal mu trovy celého konania alebo zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že od 20.4.2018 doteraz je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, ako uchádzač o zamestnanie a poberal po dobu šiestich mesiacov podporu v nezamestnanosti a v súčasnosti požiadal uvedený úrad o pomoc v hmotnej núdzi, nakoľko nemá žiadny príjem od novembra 2018 doteraz, uvedený úrad mu priznal preddavok na pomoc v hmotnej núdzi rozhodnutím zo 11.3.2019 a pre prípad ak súd potvrdí uvedený rozsudok ako správny, navrhol, aby zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a účastníkom nepriznal náhradu trov konania, nakoľko sa nachádzam v hmotnej núdzi a má zato, že je to dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania žalovanému.

4. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie vecí v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

7. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť

alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

9. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods.2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný a riadne odôvodnený.

10. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 365 ods.1 písm. b) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť strán sporu v konaní pred súdom využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zák. zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov SR. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

13. Pod pojmom procesný postup sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

14. Žalobca uplatnený odvolací dôvod vidí v tom, že súd sa nevysporiadal s jeho tvrdením, že po skončení PN, čakal na pokyn žalovaného, kedy má nastúpiť do práce a keďže pokyn neprichádzal, tak ho listom z 23.3.2018 vyzval na pridelovanie práce a rovnako, že sa nevysporiadal, že s tým, že žalovaný podmieňoval vyplatenie jeho mzdových nárokov podpísaním skončenia pracovného pomeru. Tvrdenia žalobcu sú neopodstatnené, lebo súd v bode 29. jasne zaujal stanovisko ku konaniu žalobcu, ktoré jednoznačne vyhodnotil.

15. Skutočnosti uvedené v odvolaní nedávajú podklad pre záver, že súd svojim procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva do takej miery, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

16. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotného rozhodnutia ovplyvňujúcich súvislostiach. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/184/2010).

17. „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasni skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“. (Uznesenie NS SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011)

18.V konaní nedošlo k žiadnej takej vade, ktorá by mala vplyv na správnosť rozhodnutia a možno uzavrieť, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

19.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

20.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

21.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

22.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

23.Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

24.Vyššie uvedené závery vychádzajú z početnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, na ktoré správne poukazuje aj prvoinštančný súd.

25.Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné, že žalobca vychádzajúc z § 81 písm. b) Zák. práce je povinný byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času. Žalobca prvý krát hrubo porušil pracovnú disciplínu v deň, keď priniesol doklad o skončení práceneschopnosti a z pracoviska odišiel, pretože už vtedy bol povinný vykonávať prácu, prípadne dožadovať sa jej pridelenia.

Výzvu, ktorú zaslal žalovanému je absolútne nedôvodná, lebo zamestnávateľ má povinnosť pridelovať prácu zamestnancovi, ktorý je prítomný na pracovisku. Je mylný a neopodstatnený názor žalobcu, že žalovaný ho mal vyzvať, aby do práce nastúpil, pričom čakal celý týždeň od 19.3.2018 do 23.3.2018 (od pondelka do piatka) na takúto výzvu. Takéto konanie žalobcu je neakceptovateľné vo vzťahu k žalovanému a ten postupoval správne, ak neprítomnosť žalobcu v práci vyhodnotil ako neospravedlненú absenciu a vyvodil z toho právne následky, ktoré vyústili do okamžitého skončenia pracovného pomeru.

26.Sms správy, ktorých prepis žalobca predložil súdu ako dôkaz, sú ničím neovereným tvrdením žalobcu a vo vzťahu k jeho povinnosti byť prítomný na pracovisku, prípadne k jeho absenciám, žiadnym relevantným spôsobom tieto skutočnosti neovplyvňujú, preto ak súd takýto dôkaz nevyhodnocoval a neprihliadal na neho postupoval správne a hospodárne.

27.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31.Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná žalovanému.

32.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.